

07-12-2025 ΟΡΘΟΣ ΚΣΤ' ΚΥΡΙΑΚΗ. ΗΧΟΣ α'. ΕΩΘ.Δ'

07-12-2025 † ΚΣΤ' ΚΥΡΙΑΚΗ.
(Ι' ΛΟΥΓΚΑ).

† Μνήμη του Όσίου Πατρός ἡμῶν
Ἀμβροσίου,

Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Ὕχος α'. Ἐωθινὸν δν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅπ πρέπει σοι πᾶσα δέξα...

Ὕχος ΠΡΩΤΟΣ

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν
δόνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ τῷ δόνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ὕχος Πρῶτος

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ
τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυ-
λασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρού-
μενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν· διὰ
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀνα-
στάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασι-
λείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου,

μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρὶ... τῷ ὃν ἄνω.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι
Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ
ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης,
ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ
δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα
τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι
ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ,
δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ
τοῦ τόκου σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὄτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

Ὕχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρα-
τιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ
ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου,
ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξὶ τὴν
Ἀνάστασιν, σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς
φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπί-
πτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου,
καὶ μόνω Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ...

Κταυρῷ προσηλωθείς, ἐκουσίως
Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθείς, ὡς
θυητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος
συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ
σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ
οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς
ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς μόνος
φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα
πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ
μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ κα-
ταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγα-
θότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ

προστασίαν· σε κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν τὴν μόνην πανάμωμον.

**Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, ἔτερα
”Ηχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος**

Γυναικες πρὸς τὸ μνῆμα παρεγένοντο ὅρθριαι, καὶ ἀγγελικὴν ὄπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωήν, τὸ θαῦμα κατέπληγττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ως μόνος κραταὶδς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα Πατρί...

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ ἥγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γάρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

”Ηχος πλ. α'

Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε,

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἴσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Στίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡς Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἰδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε, ὁ Σωτήρ γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Στίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἴπε' θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

Στίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναικες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου Σωτερ, ἐνηχοῦντο Ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ως Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Γίόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἅγιαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω
Παρθένε, τὸν Ἄδαμ ἀμαρτίας, χαρ-
μονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης
παρέσχες, ὁεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε
πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκω-
θείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

Ότι ηὐλόγηται σου...

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

· Ή · Υπακοή.

Η τοῦ Ληστοῦ μετάνοια, τὸν
παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος
τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυ-
σεν, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀνπίφωνον Α'

Ἐν τῷ θλίβεσθαι με, εἰσάκουσόν
μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαινστος ὁ
θεῖος πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὖσι
τοῦ ματαίου ἔκτός.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα,
ῶσπερ Πατρί, πρέπει ἄμα καὶ Γίῶ·
διὰ τοῦτο ἀσωμεν τῇ Τριάδι Μονο-
κρατορίᾳ.

Ἀνπίφωνον Β'

Εἰς τὰ ὅρη τῶν σῶν, ὅψωσάς με
νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ
Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε,
φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρ με
φλέξῃ τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις
καινουργεῖται, παλινδρο-μοῦσα εἰς
τὸ πρῶτον. Ἰσοσθενὲς γάρ ἐστι
Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀνπίφωνον Γ'

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι ὀδεύσω-
μεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου,
εὐφράνθη μου τὸ Πνεῦμα, συγ-
χαίρει ἡ καρδία.

Ἐπὶ οἴκον Δαυΐδ, φόβος μέγας·
ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κρι-
θήσονται ἄπασαι, αἱ φυλαὶ τῆς γῆς
καὶ γλῶσσαι.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴν προ-
σκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς
Πατρὶ τε ἄξιον, καὶ τῷ Γίῷ δεῖ
προσφέρειν. Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ
Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ
προσώποις.

Προκείμενον

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος,
θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ παρρησιάσο-
μαι ἐν αὐτῷ. (**Δις**)

Σπίχ. **Τ**ὰ λόγια Κυρίου λόγια
ἀγνά.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος,
θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ παρρησιάσο-
μαι ἐν αὐτῷ.

· Η Τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου
· Ηχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπίχ, **Ἄ**ινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς
ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στε-
ρεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἵδοὺ γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἦχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλειον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας

σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν δλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εύδοκίᾳ σου τὴν Σιῶν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με δὲ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... **“Ηχος β’”**

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπίχ. **Ἐ**λέησόν με, δὲ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστάριον. **“Ηχος ὁ αὐτὸς”**

Ἀναστὰς δὲ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. **(δ)**

Ἐλέει καὶ οἰκπρωτεῖ...

ΚΑΝΟΝΕΣ

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς α'.

Ωδὴ α'.

“Ηχος α'. **‘Ο Εἱρμός.**

Сοῦ δὲ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἴσχυΐ δεδόξασται. Αὕτη γὰρ ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὅδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Σπίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεούργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, δὲ ἐκ Παρθένου

προσείληφας.

Σπίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, δὲ ἐμπνεύσει θείᾳ ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Σπίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγή· χαῖρε ἡ κλῖμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὅρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ο Α Κανὼν ποῦ Οσίου. Ωδὴ α'

“Ηχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Σπίχ. **Ἀ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις φωτοχυσίαις “Οσιε, καταστραπτόμενος, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδράν, καὶ ἀγίαν σου κοίμησιν, τοὺς εὔσεβῶς γεραίροντας, σαῖς ἵκεσίαις φωταγώγησον. **Δἰς**

Σπίχ. **Ἀ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο Λόγος δὲ τοῦ Θεοῦ σοφίας σοι, λόγον δεδώρηται, κεκοσμημένον γλώσσῃ ἀληθεῖ, ἱεράρχα Ἀμβρόσιε, αἱρετιζόντων ἄλλον, ἀπορραπίζοντα κακόνοιαν.

Σπίχ. **Ἀ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοός σου τὸ δόπτικὸν Πανόλβιε, προκαθηράμενος, τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος δεκτικόν, καθαρῶν ἐπιλάμψεων, τοῦ Παναγίου

Πνεύματος, προαπειργάσω Παμ-
μακάριστε.

Δόξα Πατρί...

Πανσόφοις καὶ ἵεροῖς σου
δόγμασι, τὴν ἀρειόφρονα, ἀπο-
διώξας λύμην ὡς ποιμήν, ἐπὶ χλόην
ἐποίμανας, Ὁρθοδοξίας Πάνσοφε,
τὰ λογικά σου πίστει θρέμματα.

Καὶ νῦν... Θεοποίουν

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς
βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος,
τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Γίόν, καὶ
σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς
ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ
ἀπάτορα.

Ωδὴ γ'.

Ὕχος α'.

Ο Είρμος.

Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν,
οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπα-
θῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζω-
σόν με ἔξ ӯψους δύναμιν, τοῦ βοῶν
σοι, Ἀγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς
ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Σπίχ. **Δόξα** τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ,
πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ κα-
ταβῆναι πρός με ηὐδόκησας,
ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως,
τοῦ βοῶν σοι· Ἀγιος, ὁ τῆς δόξης
Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγα-
θότητι.

Σπίχ. **Δόξα** τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ,
ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συ-
μπαθὴς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς
χοῦν θανάτου καταβὰς Δέσποτα,
τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς

τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν
ἡμφίεσας.

Σπίχ. **Ὕ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. **Θεοποίουν**

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρί,
Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ πα-
ναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε
βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλε-
γομένη ἄκαυστα, σαφῶς προ-
εμήνυσε, τήν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ
ἄστεκτον.

Κανάν α', Ωδὴ γ',
τοῦ Οσίου Επισκόπου
Ὕχος δ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, ~

Σπίχ. **Ἀ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεμυημένος, Ἱεράρχης ὡς ἔν-
θεος Ὅσιε, πᾶσαν νόησιν Γραφῆς,
τοῖς ἀγνοοῦσιν Ἀμβρόσιε, Πάτερ
τὰ δισέφικτα, τρανῶς ἐσάφησας.

Σπίχ. **Ἀ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίστην χάριν, πρὸς Θεοῦ δε-
δεγμένος καὶ δύναμιν, σῆς ἐσθῆτος
ἐπαφῆ, ποικίλα πάθη Ἀμβρόσιε,
Πάτερ ἐθεράπευσας, τῶν προ-
σιόντων σοι.

Σπίχ. **Ἀ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα Πατρί...

Ἐν ἀφροσύνῃ, τὴν πρὸς σὲ τὸν
φρονήσει ἐμπρέποντα, πλησιάσαι
τολμηῶς, μιαρωτάτην ὅρμήσασαν,
θᾶττον ἐθανάτωσας, θείω προ-
στάγματι.

Καὶ νῦν... Θεοποίουν

Γένος ἀνθρώπων, ἐκαινούργη-
σας μόνη κυήσασα, τὸν τῆς φύσεως
ἡμῶν, Δημιουργόν τε καὶ Κύριον·
ὅθεν σε δοξάζομεν, Θεοχαρίτωτε.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

‘Οπ σὺ εἰ̄σ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα. Ἡχος δ'

‘Ο ὑψωθὲις ἐν τῷ Σταυρῷ

Λόγους ζωῆς Πάτερ σοφὲ κεκτημένος, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν καταρδεύεις, καὶ καρποφόρους χάριτι δεικνύεις ἀεί, τῶν αἱρετιζόντων δέ, κατακλύζεις τὰς φρένας, χάριν ἀναβλύζων τε, ἵαμάτων ἐκπλύνεις, παθῶν παντοίων δύπον ἀληθῶς, ἴεροιμύστα θεόφρον Ἀμβρόσιε.

Δόξα... Ἡχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν Προφήτην Ἡλίαν ζηλοτυπῶν, Ἰωάννην ὥσαύτως τὸν Βαπτιστήν, ἀνδρείως διήλεγξας, Βασιλεῖς ἀνομήσαντας, ἴεραρχίας θρόνον, ἐνθέως ἐκόσμησας, καὶ θαυμάτων πλήθει, τὸν κόσμον ἐπλούτησας· ὅθεν καὶ ταῖς θείαις, συγγραφαῖς κεχρημένος, πιστοὺς ἐπεστήριξας, καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας, ἴεράρχα Ἀμβρόσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Θεοποίου

Τὴν οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτόν, τὸ πανάγιον Ὅρος τὴν φωταυγῆ, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον, ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Γάϊῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων

ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γάρ εἰ̄σ Βασιλεύς...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

‘Ἡχος α'

‘Οταν ἐλθῆς ὁ Θεός...

Εξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἡφάνισται, καὶ ὁ Ἄδαμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὕα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· Σὺ εἰ̄σ οὐ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

‘Ο Οἶκος

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ’ αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα καθὼς ηύδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὁθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐάγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Σπίχοι

Τὸ φθαρτὸν Ἀμβρόσιος ἐκδὺς σαρκίον,

Θείας μετέσχεν ἀμβροσίας
ἀξίως.

Ἐρδόμη Ἀμβρόσιος ποτὶ ἀμβρο-
τον ἥλυθεν οῦδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη του
Ἀγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Σπίχοι

Χαίρων Ἀθηνόδωρος, εἰ τμηθῇ
ξίφει,

Ἄφηρέθη τὸ πνεῦμα καὶ πρὸ τοῦ
ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Νεόφυ-
τος, ἐν τῇ θαλάσσῃ βληθείς, τε-
λειοῦται.

Σπίχοι

Θανὼν δὲ Νεόφυτος ὑδάτων
μέσον,

Παρ’ ὑδάτων ζῆ μυστικῶν διε-
ξόδους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Δο-
μέτιος, ξίφει τελειοῦται.

Σπίχοι

Δὸς Δομέτιε Χριστομάρτυς καὶ
λάβε.

Δὸς τὴν κεφαλήν, καὶ λάβε
στέφος μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι Ἰσίδω-
ρος, Ἀκεψιμᾶς, καὶ Λέων πυρὶ τε-
λειοῦνται.

Σπίχοι

Διττοῖς συνάθλοις Ἰσίδωρε συμ-
φλέγου·

Ἴσων γὰρ αὐτοῖς δωρεῶν Θεοῦ
τύχης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Ἀμ-
μοῦν, Ἐπίσκοπος Νητρίας, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπίχοι

Ἀμμοῦν πατρὸς κατεῖδες Νητρία
τρία,

Κόσμου φυγήν, ἀσκησιν, ἔξοδον
βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι Μάρ-
τυρες, Γαϊανὸς καὶ Γάϊος, πυρὶ τε-
λειοῦνται.

Σπίχοι

Ἄν καὶ καμίνου Γάϊε βληθῆς
μέσον,

Σοῦ Γαϊανὸς οὐκ ἀφέξομαι
λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι τρια-
κόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Ἀφρικῇ,
ξίφει τελειοῦνται.

Σπίχοι

Δόξης ὑπὲρ σῆς, ὡς Τριάς, τετμη-
μένην,

Διπλοτριπλῆν δέχου με ἔξηκο-
ντάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος,
Ἰγάτιος, ὁ πλησίον τῶν Βλα-
χερονῶν κείμενος, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Σπίχοι

Πλήρης ἀπῆλθες πράξεων χρη-
στῶν Πάτερ,

Ἐκ τοῦ ματαίου καὶ κακῶν
πλήρους βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη του
Ὦσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου Μο-
ναχοῦ, τοῦ ὑποτακτικοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν
ἀγίων Μαρτύρων Πρίσκου, Μαρ-
τίνου καὶ Νικολάου· ὃν δὲ μὲν λιμῷ,
δὲ πέλεξι κατακοπείς, δὲ τρίτος διὰ πυρός, ἐτελειώθησαν· Ἡ
δὲ σύναξις αὐτῶν τελεῖται πλησίον
τοῦ τείχους τῶν Βλαχερονῶν.

Σπίχοι

Λιμῷ θανόντα Πρίσκον ἄρτου
γηῖνου,

‘Ο Χριστὸς ἄρτον φωμιεῖ τῶν Ἀγγέλων.

Πέλεξι συγκόπτουσι Μαρτίνου κρέα,

Κρεῶν μακέλλαις δυσσεβεῖς ἀνθρωπίνων.

Ἐξῆλθε δόγμα δαίμοσι πλάνης θύειν,

Οἶς, Νικόλαε, μὴ θύων, εἰς πῦρ θύῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ Ἐγκαίνια τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Κουράτορος.

Ης ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς Ἀμήν.

Ταῖς τῶν Ἅγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

‘Ωδὴ α’. Ἡχος α’.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Χριστὸς ἔξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

‘Ωδὴ γ’.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Γίῶ, καὶ ἐπ’ ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν. Οἱ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἀγιος εἰ Κύριε.

‘Ωδὴ δ’.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἱεσσαί, καὶ ἄνθος ἔξ αὐτῆς, Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἔξ ὅρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος· ἤλθες σαρκωθεὶς ἔξ ἀπειράνδρου,

ὅ ἄνλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει Σου Κύριε.

‘Ωδὴ ε’.

Εεδος ὃν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς Σου τὸν Ἀγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν Σε, Φιλάνθρωπε.

‘Ωδὴ ζ’.

Сπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θήρο, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἡς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρέυσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

‘Ωδὴ ζ’.

Οἱ Παῖδες, εὔσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπιτοήθησαν, ἀλλ’ ἐν μέσῳ τῆς φλοιού, ἐστῶτες ἔψαλλον· Ο τῶν πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

‘Ωδὴ η’.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἔξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὖς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδυν νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλφωμεν· Εὐλογείτω, ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἡχος α')

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Ὁτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ὁτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἄντελάβετο Ισραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

**Καταβασία
Ωδὴ θ'.**

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν Τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὄρῶ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον, χερουβικόν τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀγώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφάνησις

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. Ἡχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑφοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Οτι ἄγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ',

„Ηχος β',

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες, ἵδωμεν ἐπιστάντες, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὅψιν, τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ χαίρετε φθεγξάμενος, διημέίψω τὴν λύπην, τῶν Προπατόρων Κύριε, τὴν χαρὰν ἀντεισάγων, ἔγερσεώς σου ἐν κόσμῳ, ταύτης οὖν ζωοδότα, διὰ τῆς κυησάσης σε, φῶς φωτίζον καρδίας, φῶς οἰκτιρμῶν, τῶν σῶν ἐξαπόστειλον τοῦ βιῶν σοι· Φιλάνθρωπε, Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει.

AINOI. Ἡχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Σπιχηρὰ Ἀναστάσιμα δν.

Σπίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Υμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

Σπίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ως μόνος παντοδύναμος.

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ο τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ

ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ· ἔπαθες ως ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας Σταυρόν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ως ἐκ παστάδος προελθών, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον· Κύριε δόξα σοι.

Ἐπερα Σπιχηρά Ἀναπολικά.

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Οτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, τότε ἐνεκρώθη τὸ κράτος τοῦ ἔχθροῦ· ἡ κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ ἄδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου· τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, καὶ τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον ἤνοιξας· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Οδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς, τὸ μνῆμά σου κατέλαβον αἱ τίμιαι γυναῖκες· εύροῦσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεῳγμένον, καὶ μαθοῦσαι παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Ανάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Τὴν τῶν παθῶν θείαν μωλώπωσιν, σοῦ προσκυνοῦμεν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὴν ἐν τῇ Σιών δεσποτικὴν Ἱερουργίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων θεοφανῶς γεγενημένην·

τοὺς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας, ὁ Ἡλιος ἐφώτισας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν ἔλλαμψιν· Κύριε δόξα σοι.

Σπίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τὸ φιλοτάραχον γένος τῶν Ἰουδαίων, ἐνωτίσασθε· Ποῦ εἰσιν οἱ Πιλάτῳ προσελθόντες; εἴπωσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται· ποῦ εἰσιν αἱ σφραγῖδες τοῦ μνήματος; ποῦ μετετέθη ὁ ταφείς; ποῦ ἐπράθη ὁ ἄπρατος; πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός; τί συκοφαντεῖτε τὴν ἔγερσιν τοῦ σταυρωθέντος, παράνομοι Ἰουδαῖοι; Ἀνέστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ...
ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'
Ὕχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Ορθρος ἦν βαθύς, καὶ αἱ Γυναῖκες ἥλθον ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστέ, ἀλλά τὸ σῶμα οὐχ εὑρέθη, τὸ πιθούμενον αὐταῖς· διὸ ἀπορουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες. Τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον. Ἡγέρθη ὡς προεἶπε, τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; Οἵς πεισθεῖσαι, τὰ ὄραθέντα ἐκήρυττον, ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια, οὕτως ἥσαν ἔτι νωθεῖς οἱ Μαθηταί· ἀλλ' ὁ Πέτρος ἐδραμε, καὶ ἴδων ἐδόξασέ σου, πρὸς ἐαυτὸν τὰ θαυμάσια.

Καὶ νῦν... ὕχος β'

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἡχμαλώτισται, ὁ Ἄδαμ ἀνακέληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη
εἰς ὕχον α' (Ἀργή ἢ σύντομος)

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γενὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γενὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εἰ̄, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰ̄ς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εἰ̄, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ̄, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταψυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἴπακτόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέψυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὄτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰ̄ς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν Ἀναστάσιμον

Τροπάριον

Ἡχος β'

Сήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἃσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελών γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἀνπίφωνον Α'. Ἡχος β'!

Στίχ. **Ε**ύλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἥτοί μασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Ε**ύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀνπίφωνον Β'. Ἡχος β'!

Στίχ. **Ἄ**ΐνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Сῶσον ἡμᾶς, Γίὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Σπίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Κῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..

Σπίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κῶσον, ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενῆς Γίδος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Ὕπαγε τῷ Πατρὶ.

Σπίχ. α! Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. Ὅτιος Πρῶτος

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γιὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα.

(**Ψάλλεται ὑπὸ τῶν ιερουργούντων μόνιν ὅταν τελεῖται συλλείτουργον**)

Ἀπολυτίκιον. Ὅτιος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Προεόρπιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ὕπαγε τῷ Πατρὶ.

Η Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε, ἡ οἰκουμένη, ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἀγιος ἴσχυρός, ἀγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**(γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γιῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός,
ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΚΣΤ'.**

Προκείμενον ἥχος α'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς.

Σπίχ. **Ἄ**γαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν
Κυρίῳ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:8-19

Ἄδελφοί, ως τέκνα φωτὸς περι-
πατεῖτε [ὅ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς
ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαι-
οσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ] δοκιμάζοντες
τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ· καὶ
μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς
ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ
καὶ ἐλέγχετε, τὰ γὰρ κρυφῇ
γινόμενα ὑπ’ αὐτῶν αἰσχρόν ἐστιν
καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγ-
χόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανε-
ροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον
φῶς ἐστι. Διὸ λέγει· Ἔγειρε, ὁ κα-
θεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νε-
κρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.
Βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπα-
τεῖτε, μὴ ως ἄσοφοι ἀλλ’ ως σοφοί,
ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ
ἡμέραι πονηραί εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ
γίνεσθε ἀφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί
τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ με-
θύσκεσθε οἴνῳ, ἐνῷ ἐστιν ἀσωτία,
ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λα-
λοῦντες ἔαυτοῖς φαλμοῖς καὶ
ῦμνοις καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς,
ἄδοντες καὶ φάλλοντες τῇ καρδίᾳ
ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄλληλούϊα. (γ'). **Ὕχος α'.**

Σπίχ. **Ο** Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδι-
κήσεις ἐμοί καὶ ὑποτάξας λαοὺς
ὑπ’ ἐμέ.

Σπίχ. **Μ**εγαλύνων τὰς σωτηρίας
τοῦ βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν
ἔλεος τῷ Δαυΐδ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία

τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Εξαρέτως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μα-
καρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀει-
μακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδο-
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θε-
οτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν

ἥχος α'.

Ἄινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν. Ἄλληλούϊα.

ἥχος β'

Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἄμήν ἀμήν ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἀν ὑμνήσω-
μεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυ-
στηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ
ἀγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελε-
τῶντας τὴν δικαιοσύνην σου.
Ἄλληλούϊα.

07-12-2025 ΟΡΘΟΡΟΣ ΚΣΤ ΚΥΡΙΑΚΗΣ. ΗΧΟΣ Α'. ΕΩΘ.Δ'

Είη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος. (τρίς).

Ἄπολυσις

«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.